

РЕШЕНИЕ

№ 4577

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6159** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на К. Д. Д., изтъпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора – [населено място] срещу Заповед № 28/25.05.2021г. на Началника на Затвора С., с която е отказано на лишения от свобода К. Д. Д. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип – ЗО "К. ". С доводи за материална незаконосъобразност моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – Началникът на затвора [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. С писмено становище претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподателят К. Д. Д. изтъпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора [населено място], където е приведен на 21.01.2017г., осъден както следва: Изтъпява присъда по НОХД № 162 / 2017 г. на СГС в размер на 12 г. лишаване от свобода по чл. 116, ал.1, т.6 от НК, затова, че на 24.02.2016г. умишлено умъртвил И. С. по особено жесток и мъчителен начин. Начало на наказанието: 25.02.2016г., при първоначален строг режим, считано от 27.06.2018г., заменен с общ на 17.06.2020г.

На 10.05.2021 г. Д. е подал до началника на затвора – С. молба да бъде преместен за доизтърпяване на присъдата в ЗО "К. " – открит тип. Във връзка с подаденото заявление е изготвен доклад от ИСДВР, както и становище от ИФЗ НС "СДВР" в Затвора С..

Видно от доклад от 19.05.2021г. от ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа /ИСДВР/ К. Д. Д., е [дата на раждане] в [населено място] в семейство на интелектуалци – майка учителка по Б., баща – писател, издал 38 книги. Със завършено средно-специално образование в Техникум по съобщения, Специалност “Студийна техника”; учил в Русия висше образование, специалност “Астрофизика”, не е завършил. Разведен. Има 2 деца от брака, с които не поддържа контакт. В относително добро физическо състояние - с плеврит, ХОББ, язва на дванадесетопръстника. Споделя, че към момента няма оплаквания относно здравето си и се чувства добре. Постъпил в затвора [населено място] в приемно отделение /8-ма група/ на 21.01.2017г. По време на престоя в групата не е нарушавал ЗИНЗС и режимните изисквания. На осн. чл.248 от ЗИНЗС от 27.01.2017г. е настанен в 6-та група, в постоянно заключено помещение, без право на колективни и групови участия. От 06.07.2019г. е на територията на втора група. Със заповед №232/31.03.2020г. е назначен да работи като чистач район пети пост, където се справя със задълженията си. Редовно пише есета и разкази. За визирания период има дължимото поведение. Не е конфликтен и се дистанцира от проблемни взаимоотношения. Предпазлив в отношенията си с останалите лишени от свобода и задържани лица. Контактува избирателно, като се стреми да се обгражда с лица сходни с неговия статус и възприятия. С интелект висок за затворническата общност и богат социално - комуникативен репертоар. Не са констатирани агресивни прояви и импулсивни състояния. Награждаван многократно, ненаказван. Необходима му е по-спокойна обстановка.

Оценка на правонарушителя:

Среден риск от рецидив - първоначални 41т.; към момента 39т.

Като ясно изразени дефицити в зоните на нуждите са отчетени:

- Взаимоотношения - липса на подкрепа в М. - няма близки и роднини, които ще го посещават в затвора; налице е нередовен контакт с леля, по бащина линия;
Злоупотреба с алкохол - системна употреба на алкохол, фактор при извършване на правонарушението; не осъзнава проблемите, породени от употребата му;

Като гранични зони се наблюдават:

Отношение към правонарушението - формално приема отговорността за поведението си, отчасти разбира мотивите, довели до извършване на престъплението. Изразява съжаление за жертвата. Уважителен към пенитенциарния персонал. С оневинителни нагласи към случилото се. Смята присъдата за завишена, но я приема за изпълнение. Декларира нагласи за безпроблемно изтърпяване на постановеното му наказание.

- Умения за мислене - частично умее да разпознава проблемите си и да ги разрешава; донякъде осъзнава последствията от поведението си; в зависимост от ситуацията може да бъде импулсивен, но се стреми да действа разсъдливо и предпазливо. Последователен и организиран.

Предвид устойчивата линия на поведение и изпълнение на заложените в плана на присъдата цели и задачи, спазване на установения ред, режимни изисквания и ЗИНЗС, мнението на ИСДВР е да бъде прекатегоризиран л.св. К. Д. Д..

Отрицателно е становището от 25.05.2021г. от главен инспектор И. Д. – началник на

съответното затворническо общежитие /ИФЗ НС СДВР/. Счита, че корекционният процес в условията на Закрит тип не е завършен и л.св. К. Д. Д. не следва да бъде прекатегоризиран. Мотивите са следните : Налични са формални предпоставки съгласно чл.64, ал. 1 от ЗИНЗС. Видно от експертния доклад на инспектор социална дейност и възпитателна работа наказанието лишаване от свобода дава своя коригиращ ефект, но не са изпълнени в своята цялост заложените в плана на присъдата цели и задачи. Не бива да се подценява фактът, че оценката на риска от рецидив е редуцирана само с две точки за изминалия период. Като проблемни зони, съобразно които продължава корекционният процес са: отношение към правонарушението, взаимоотношения, злоупотреба с алкохол и умения за мислене. Не следва да се игнорира фактът, че към момента рискът от вреди за обществото е среден, предвид характера на правонарушението.

С идентично съдържание е и отрицателното становище от 25.05.2021г. от главен инспектор Р. Д. – заместник-началник по режимно-охранителната дейност /ЗН „РНОД“/.

На 25.05.2021г. Началникът на затвора С. издал процесната Заповед № 28, с която е отказал преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип. Отчетено е, че към 25.05.2021 г. осъденият Д. е изтърпял една четвърт от наложеното наказание съобразно нормата на чл. 64 ал. 1 от ЗИНЗС. Същевременно обаче, отказът е мотивиран с липсата на втората предпоставка, която да дефинира правна възможност за приложението на горесцитираната норма. Началникът на затвора С. се е аргументирал с изискуемите по закон становища на изброените в нормата на чл. 64 ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС служители, от които се установява, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение. На първо място от цитираните становища се установява, че към момента наказанието лишаване от свобода не е дало своя коригиращ ефект в достатъчна степен. Макар осъденият да е награждаван е и не е наказван се установява, че оценката на риска от рецидив е редуцирана само с 2 точки за три години корекционна дейност. Като дефицитни зони в профила на нуждите остават - взаимоотношения и злоупотреба с алкохол и отношение към правонарушението и умения за мислене /като гранични зони/. Рискът от вреди към обществото е със средни стойности.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 01.06.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време

на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

Оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая административното производство е започнало по подадена от жалбоподателя молба и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. Извършено е и психологическо изследване, послужило за вземането на решението от административния орган.

Оспорената заповед е постановена при нарушение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 64 от ЗИНЗС предвижда възможност лицата, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода", да бъдат премествани за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, ако по отношение на тях са изпълнени две условия – показали са добро поведение и са изтърпели най-малко една четвърт, но не по – малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в ЗО от закрит тип. Видно от текста на разпоредбата, несъмнено се касае само за възможност, а не за задължение на органа, на който е възложено издаването на съответния административен акт, да разпорежи преместване във всички случаи, в които са налице материалноправните предпоставки по чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, тоест изпълнението на посочените в чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС условия не обуславя непременно уважаване на молбата, респективно на предложението за преместване.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че са изпълнени формалните изисквания на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС – жалбоподателят е изтърпял най-малко една четвърт от наложеното наказание. Същевременно обаче, отказът е мотивиран с липсата на втората предпоставка, а именно лишеният от свобода да е показал добро поведение. Отказът е аргументиран с изискуемите по закон становища на изброените в нормата на чл. 64, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС служители, от които се установява, че не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице в рамките на пенитенциарното заведение.

Съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

В случая е налице противоречие в становищата на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, от една страна и това на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие. Съдът намира, че от доказателствата по делото, следва да бъде дадена вяра на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, тъй като същото е задълбочено и подробно, като от него се налага извода, че е налице устойчива линия на добро поведение от страна на л.св. К. Д. Д. и изпълнение на заложените в плана на присъдата цели и задачи, спазване на установения ред, режимни изисквания и ЗИНЗС. Съдът не кредитира становището на заместник-началника по режимно-охранителната

дейност и на началника на съответното затворническо общежитие, тъй като то е с абсолютно идентично съдържание и съдържа твърдения, които будят недоумение, а именно, че е налице злоупотреба с алкохол от страна на лишения от свобода на територията на затвора.

Видно от събраните по делото доказателства, по отношение на лишения от свобода Д. се установява, че са налице и двете предпоставки на чл.64, ал.1 от ЗИНЗС, тъй като е изтърпял най-малко една четвърт, но не по – малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор и е показал добро поведение. Същият е с висок интелект, работи, не е конфликтен и се дистанцира от проблемни взаимоотношения, не е наказван, награждаван е многократно. Като е отказал Д. да бъде преместен за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, началникът на затвора е постановил един материално незаконосъобразен акт, в това число и при несъобразяване с принципа за съразмерност, прокламиран в чл.6 от АПК, задължаващ административните органи при упражняване на правомощията си да действат по разумен начин, добросъвестно и справедливо.

С оглед на горното, жалбата е основателна, а оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора следва да бъде осъден ответника да заплати държавна такса в размер на 10 лева по сметката на АССГ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд София – град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 28/25.05.2021г. на Началника на Затвора С., с която е отказано на лишения от свобода К. Д. Д. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип – ЗО "К."

ОСЪЖДА Затвора С. да заплати по сметката на Административен съд София – град държавна такса за оспорване в размер на 10 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :